COLȚUL SPECIALISTULUI

Bătălie pentru tehnică!

In ultimul deceniu sportul luptelor a înregistrat, pe plan internațional, o dezvoltare fără precedent. La această dezvoltare, marcată în special în privința tehnicii și tacticii, au contribuit creșterea necontenită a posibilităților funcționale ale sportivilor, sprijinul tot mai concret al fiziologiei, biomecanicei și biochimiei, psihologiei și pedagogiei, îmbunătățirile aduse regulamentului internațional, ca și confruntarea pe plan mondial a diferitelor școli de lupte.

Anul acesta meciurile de la campionatele mondiale și cele de la Balcaniadă ne-au prilejuit constatarea că dezvoltarea tehnicii nu s-a produs totuși prin utilizarea unor procedee noi, ci prin îmbunătățirea eficacității procedeelor cunoscute, prin îmbinarea creatoare a mijloacelor tehnico-tactice. În această privință, vor rămîne multă vreme în amintirea spectatorilor de la Balcaniada de la Iambol procedeele spectaculoase executate cu multă măiestrie de luptătorii Gyurov, Aciar, Alionescu și Cherezov. Spre regretul nostru, luptătorii români, cu excepția lui Alionescu, n-au folosit — așa cum ar fi fost de așteptat — o gamă variată de combinații tehnice.

În legătură cu întrecerile Balcaniadei vreau să arăt că am fost profund dezamăgit de comportarea luptătorilor noștri, în special a celor de la „libere". Nu ne-au nemulțumit atît rezultatele înregistrate (3 titluri de campioni balcanici, dintre care unul la libere) cît , mai ales, slaba comportare din timpul întrecerilor. Procedeele folosite au fost cele mai simple, executate în mod izolat și mai mult din poziții statice la marginea saltelei, fără utilizarea de mișcări înșelătoare, de dezechilibrare. Toate acestea au dus la o scădere a eficacității procedeelor încercate. Astfel, încercările repetate ale lui Ciorcilă — în meciurile cu Gyurov și Aciar — de a pătrunde pe sub brațul adversarului au fost executate de pe loc, fără să fi încercat vreo combinație de tracțiune asupra brațului și corpului. Aceleași deficiențe au arătat și N. Neguțiu, L. Buha, C. Bușoiu etc.

În meciurile de la „libere" luptătorii noștri au fost complet lipsiți de orientare. Procedeele de intrare la picioarele adversarilor au fost doar începute de ai noștri și terminate de... adversari! Înfrîngerile la tuș ale unora dintre luptătorii noștri de la libere, chiar dintre cei cu o bogată experiență competițională (Balog, Chirilă, Focaru) și descalificarea (fără calificativ!) a lui Poalelungi, trebuie să constituie un serios semnal de alarmă pentru antrenori cît și pentru luptători.

Deficiențele semnalate, lipsa de conținut tehnic a întrecerilor susținute de luptătorii noștri fruntași ne arată cît se poate de clar o serioasă limitare tehnico-tactică.

Pentru ca să se poată înregistra succesele scontate și saltul valoric corespunzător, este nevoie ca antrenorii noștri, printr-o muncă susținută, de cea mai bună calitate, împreună cu sportivii respectivi, să contribuie de urgență la îmbunătățirea substanțială a întregului proces de instruire în cadrul secțiilor din cluburi și asociații.

Una din cauzele care au determinat rămînerea în urmă a sportului luptelor în țara noastră este, după părerea mea, învățarea și perfecționarea procedeelor în mod izolat, rupte de condițiile diferite care se ivesc în lupta cu adversarul. Luptătorii noștri cunosc destul de bine unele procedee, dar cînd trebuie să le aplice în condiții de concurs — cînd apar unele situații noi pe care nu le-au „învățat" la antrenamente — ei nici nu încearcă să le mai execute!... Luptele au o gamă foarte variată de procedee tehnice și oferă posibilități nelimitate pentru combinații tehnico-tactice. De aceea, luptătorii trebuie astfel pregătiți, la antrenamente, încît să știe să folosească cu succes cît mai multe dintre procedee.

Era, desigur, necesar ca la eliminarea acestor deficiențe să aduc și eu — ca antrenor federal — o contribuție mai mare. Volumul de muncă efectuat cu sportivii n-a fost suficient de mare; eu și colegii mei din colegiul central de antrenori n-am insistat să se realizeze în mod corespunzător și nici n-am controlat suficient antrenamentele. În ceea ce privește luptele libere n-am insistat pentru însușirea unor contraprocedee și repetarea lor pînă la automatizare. Pentru o cît mai bună pregătire tehnică a tinerilor noștri luptători, trebuie luate unele măsuri, între care:

— mărirea volumului general de lucru, în special la capitolul tehnică;

— perfecționarea procedeelor specifice în combinații cu elemente de tactică;

— automatizarea și consolidarea, în condiții de concurs, a celor mai eficace complexe tehnico-tactice. Este absolut necesar ca antrenorii să treacă de la perfecționarea izolată a procedeelor, la o formă superioară, de perfecționare a complexelor tehnico-tactice (combinarea procedeelor de atac, apărare și contraprocedee) și a mijloacelor tactice (sînt folosite, în timpul luptei, potrivit situației dintr-un anumit moment și în funcție de particularitățile adversarului).

— să se aducă anumite modificări regulamentului, în așa fel încît să nu se mai acorde decizie de meci nul cînd nu s-au realizat puncte tehnice. În această situație cei doi sportivi să fie penalizați cu cîte 3 puncte la fel ca la înfrîngere;

— luptătorii descalificați pentru luptă pasivă să fie eliminați din concurs.

Complexul tehnico-tactic trebuie să fie format din elemente simple, care să se poată executa foarte repede. Apărarea adversarului poate fi înfrîntă printr-un atac surprinzător și de „descoperirea" produsă ca rezultat al apărării la unele procedee înșelătoare. Complexul acesta poate fi învățat și perfecționat numai pe baza unei planificări judicioase pe o lungă durată și printr-o pregătire strict individualizată.

Luptătorul trebuie să lege diferitele procedee, încă din timpul procesului de învățare, în mod organizat, urmărind tot timpul un scop precis. La antrenament el trebuie să știe cu precizie care dintre fazele „complexului" cer mișcări bruște, de forță, pentru a le acorda atenția corespunzătoare și a le pregăti în consecință.

Metoda de bază pentru învățare este cea analitică. Elementele separate se leagă, în mod treptat, în execuții dinamice unitare, integrale. Pentru înlăturarea interferenței deprinderilor motrice în timpul procedeelor de structură generală, este absolut necesar ca pentru fiecare combinație să se stabilească o succesiune metodică specială a procedeelor studiate.

Sportivii noștri și antrenorii lor nu trebuie să uite că în fața lor stau, anul viitor, competiții de mare răspundere (campionatele europene și mondiale de seniori, campionatele mondiale de juniori etc.). Iată de ce, în scurtul răgaz de timp care ne-a rămas trebuie să se desfășoare, în toate secțiile din cluburi și asociații, o muncă de cea mai bună calitate, singura care ne va putea ajuta să menținem prestigiul internațional al sportului luptelor din țara noastră.

prof. ION CORNEANU
antrenor emerit

CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI LA HANDBAL

(Urmare din pag. 1)

Meciul a fost „liniștit" pînă în a două jumătate a reprizei secunde, La scorul de 17—12 pentru prima garnitură, „tineretul" a avut o revenire puternică și, în minutul 47, a realizat egalarea: 17—17. In continuare, jocul a fost echilibrat iar scorul mai mult egal, pentru ca în ultimele minute formația de tineret să se detașeze și să cîștige clar.

Au marcat Goran 9, Licu 6, Guneș 4, Gațu 2, Moldovan 2, Marinescu și Savu pentru București tineret, Ivănescu 7, Moser 5, Oțelea 4, Hnat, Costache II, Costache I, Popescu și Iacob pentru București. A arbitrat Pandele Cîrligeanu.

AZI ȘI MÎINE, LA FLOREASCA, DE LA ORA 18,15

SÎMBĂTĂ: București tineret — Belgrad și București — Budapesta.

DUMINICĂ: București tineret — Budapesta și București — Belgrad.

Nu mai puțin disputată a fost și a doua partidă de aseară, dintre selecționatele orașelor Budapesta și Belgrad. Jocul s-a menținut foarte echilibrat timp de 45 de minute, scorul fiind favorabil pe rînd fiecărei echipe (de opt ori tabela de marcaj a indicat egalitate). Din min. 45, însă, cînd conducea cu 13—12, echipa Budapestei a început să se detașeze și să păstreze permanent un avantaj de 6 goluri (18—12, 19—13, 20—14), grație unui joc mai organizat în apărare și mai combinativ, mai rapid și mai eficace în acțiunile ofensive. Victoria i-a revenit pe merit cu scorul de 21—15 (8—8). Au marcat: Fenyö 6, Kovacs 6, Torno 3, Vitkai 2, Klein, Marosi, Simo și Kalo, respectiv Fajfrisi 6, Ceramilat 5, Koprivita 2, Rabata și Plavșici. A condus bine Gh. Popescu. La meci a asistat J. P. Lacoux, antrenorul echipei Franței, venit să vadă la lucru formația R. P. Ungare, cu care selecționata franceză urmează să se întîlnească în preliminariile C. M.

Pe un șantier sportiv vîlcean...

ÎNSEMNĂRI

Cine a făcut cunoștință cu Rîmnicu Vîlcea își aduce aminte cu plăcere de Zăvoi, pitorescul parc al orașului, care printre alte puncte de atracție cuprinde stadionul „1 Mai" și complexul sportiv. Le-am revăzut cu cîtva timp în urmă și am avut o plăcută surpriză: stadionul își schimbă înfățișarea într-un ritm susținut. Frumusetii naturale i se adaugă cea a muncii înnoitoare, menită să retușeze urmele vremii și să amplifice întinderea bazei sportive.

Stadionul vîlcean este de vreo cîteva săptămîni în refacere. A devenit un întins șantier. Pentru aceasta și-au dat mîna entuziasmul muncii patriotice a sute de constructori improvizați cu priceperea inimoșilor tehnicieni ai sfatului popular orășenesc și ai întreprinderilor de specialitate. Am găsit în febrilă activitate peste 200 de elevi de la școala de mecanici auto. Mormane de pietriș, movile de zgură neagră și roșie, stive de tărgi, hîrlețe și roabe sînt doar o parte din „recuzita" folosită. Scopul imediat al lucrărilor ni-l lămurește laconic *vicepreședintele sfatului popular orășenesc, tov. AUREL STĂNCULESCU:* „*reamenajarea pistei de atletism și extinderea terenului de fotbal*". Pista va atinge dimensiunea clasică de 400 m, turnantele vor cîștiga două culoare, drenajul circular (care nu mai era corespunzător) va fi simțitor îmbunătățit, bordura pistei de asemenea, sectoarele pentru sărituri ameliorate, iar terenul de fotbal va spori în lungime „*ajungînd la 102,30 m*", așa cum ne preciza tehnicianul C. POPA de la Întreprinderea de construcții și prestații.

E de lucru, nu glumă! „*Pe lîngă mîna calificată ne-a fost de mare ajutor munca patriotică*", au ținut să adauge ing. ION LEGĂNARU și tehnicianul OCTAVIAN BIRTA de la secția gospodărie a sfatului. Într-adevăr, nu-s de colea cele 15 000 de ore de muncă patriotică prestate, numai în primele două săptămîni, de 3 500 de participanți la această acțiune. Și-au adus contribuția salariații de la C.I.L., Fabrica de piele și încălțăminte, Întreprinderea de industrie locală, O.G.L. industrial, elevi de la Centrul școlar forestier, alții din cele două licee locale etc. Graficul de execuție, planificarea pe zile a celor care vor să dea o mînă de ajutor șantierului (aci trebuie subliniat și aportul membrilor consiliului orășenesc UCFS), merg ca acele unui ceasornic de precizie. Există un elan și o colaborare demne de toată lauda. Și, după cum am aflat — rezultatul va fi concludent: *160 000 lei economisiți* din cei 240 000 ai devizului lucrărilor!

La invitația altui *vicepreședinte al sfatului popular orășenesc*, tov. DUMITRU ARDELEANU, facem o scurtă plimbare prin complexul sportiv. Gazda ne vorbește cu căldură despre tradițiile sportului vîlcean. Apoi ne arată cu mîndrie rodul gospodarilor sportivi: bazinul de înot de dimensiuni olimpice, instalațiile ștrandului, printre care 50 de cabine renovate în sezonul trecut, terenurile de volei, handbal, baschet și tenis, amenajate în bună măsură tot prin muncă patriotică... Printre proiecte: amenajarea altor terenuri în spatele tribunei, prelungirea peluzei, construirea unui bazin pentru copii și — obiectivul de sezon — patinoarul de pe lac. Vorbește cu convingere și este sigur că se vor îndeplini toate. O singură problemă îl frămîntă: consolidarea tribunei, ai cărei piloni dau semne evidente de bătrînețe, făcînd notă discordantă cu tot ce-i nou în jur.

Ne întoarcem la șantierul în plină activitate. Săpătorii continuă să cîștige teren, alți tineri ciuruiesc zgura neagră, pentru a o aduce la granulația dorită, cărăușii așează ultimele transporturi de piatră din prundurile Olăneștiului și ale Oltului, pentru a împlini cei 800 de metri cubi necesari. Întregul tablou ne dă siguranța reușitei și convingerea în rodnicia muncii entuziaste, priceperii și colaborării. La primăvară ambianța plăcută a Zăvoiului și condițiile excelente de concurs vor atrage, desigur, competiții de amploare. Și poate tot aici își vor consacra numele atleți din noua generație...

Bravo, vîlcenilor!

M. NEAGOE

P. S. Dintr-o recentă convorbire telefonică cu tov. *Ilie Ion*, președinte al consiliului raional UCFS Rm. Vîlcea, am aflat că lucrările de amenajare — continuînd în același ritm susținut — au ajuns într-un stadiu final: *s-a instalat bordura pistei în întregime, s-a efectuat drenajul circular pe 370 m și a fost întinsă piatra pe jumătate din pistă.*

Din nou, felicitări!

Ștampila fermecată...

Ca pretutindeni, și în cunoscuta stațiune de odihnă Bușteni, de pe Valea Prahovei, fotbalul are mulți susținători. Cînd e meci, vin pe stadion sute de localnici și alți oameni care își petrec aici concediul de odihnă. Ce-i drept, nu văd ei jucînd „teamuri" celebre ci o formație din campionatul regiunii Ploiești, Caraimanul Bușteni. Dar, bușteanarii au o echipă bunicică și cam trag cu ochiul spre categoria „C". Au și un stadion nou care de fiecare dată, chiar și la meciuri amicale, este ticsit de lume.

Cum se obișnuiește la multe echipe, chiar și la cele de „C", „B" și „A", victoriile sînt sărbătorite. Așa se procedează și la Caraimanul Bușteni, mai ales că ei pînă duminică 31 octombrie n-au cunoscut înfrîngerea nici acasă, nici în deplasare. Așa că, de fiecare dată au existat motive serioase pentru organizarea unor „reuniuni tovărășești" foarte... întărite. Dar, vedeți dv., pretențiile jucătorilor au început să crească. Nu se mai mulțumeau cu o friptură, cîțiva mici, o prăjitură și o sticlă cu bere. Băteau oamenii în masă și porunceau ospătarului: „*Să vină! Să mai vină!*" Largi la pungă, cînd nu e vorba de banii lor, își invitau soțiile, prietenele, ba chiar și pe unii dintre suporterii mai apropiați echipei. „Sărbătorim o victorie, ce dumnezeu!" Și astfel, la restaurantul „Caraiman" se întind, după fiecare meci, mese pentru 30—40 de persoane. Dar „sacul" asociației are și el un fund. După o etapă-două, mai ia bani dacă ai de unde! Dar ce, te pui cu jucătorii de la Caraimanul? Ei nu vor să știe de bani, obiceiul trebuie păstrat. După meci urmează banchetul...

Cineva din conducerea secției de fotbal a găsit o idee salvatoare, o cale „originală" pentru procurarea de fonduri. Soluția a fost cît se poate de simplă. S-au luat cîteva teancuri de boniere (procurarea lor a fost „floare la ureche", echipa e doar a fabricii de hîrtie din Bușteni), s-a aplicat pe fiecare foaie (nenumerotată) o ștampilă (a asociației) și gata biletele de intrare la meci (4 lei bucata), bilete care au început să umple din nou sacul cu bani al asociației. Oamenii au fost însă precauți. La casa de la stadion se vindeau și bilete oficiale, dar proporția dintre acestea și cele confecționate din... resurse locale se poate ușor constata; casierul volant

— *Care mai iei bilete fără coadă, dom'le?*

— „*Dă biletul încoace, că ăsta a numai de intrat, nu de păstrat!*"

(duminică 31 octombrie, a îndeplinit această funcție *Nicolae Bărdoi*) face concurență casieriei, ieșind în întîmpinarea spectatorilor și, bineînțeles, biletele vîndute de el au prioritate. Conducerea asociației, cu aprobarea căreia s-a recurs la această ilegalitate, a luat măsuri ca biletele (false) să nu rămînă în mîna spectatorului și atunci omul de la poartă *(Gh. Drăguș)* avea grijă să le oprească.

Cu toată prudența consiliului asociației (președinte *Ion Meșeșanu*), ne mai vorbind de omul de la poartă, am ajuns și noi în posesia unor bonuri de acest soi. Ne-au mai fost trimise bilete și de către unii suporteri ai echipei Caraimanul, desigur dintre cei care nu merg la banchetele echipei, iar un altul l-a adus chiar un redactor al nostru, gata să fie... calandrat pentru că a refuzat să predea la intrare bonul cu ștampila. Așa că urmele n-au putut fi complet șterse...

Duminică 31 octombrie, Caraimanul a pierdut cu 1—0 în fața echipei din Plopeni. De data aceasta banchetul de la „Caraiman" n-a mai început cu veselia de altă dată. Dar, după cîteva sprițuri, băieții au uitat de înfrîngere, chiar și de fundașul C. Olaru — coautor al golului — că deh, sînt colegi de... petreceri. Jucătorii de la Caraimanul au prins gustul băuturii și acum continuă, ori de cîte ori au prilejul, iar ocaziile se ivesc cu duiumul. De notorietate se bucură în restaurantele Bușteniilor jucători ca *Presură, Sindilă, Zangor, Olaru, Bălan*, întreaga echipă în frunte cu antrenorul *Cornel Toacă*.

Așteptăm ca forurile competente să-și spună cuvîntul!

TOMA COSTIN